

Nascut a Vilanova i la Geltrú, Josep Anton Vallès Cobacho és un jove advocat que pot vantar-se ja de tenir una experiència de nou anys en el món del dret. Advocat generalista, dedicat sobretot al dret civil tot i que en algunes ocasions també porta assumptes penals, ha defensat bàsicament empreses i particulars, i malgrat agradar-li molt el dret urbanístic no ha treballat encara per a cap administració.

Vinculat al tema immobiliari, potser perquè el seu pare, ara jubilat, tenia una constructora, confessa que li agradaria dedicar-s'hi exclusivament: **“Crec en les especialitats sobretot perquè penso que la nostra és una feina complexa i és gairebé impossible que una sola persona pugui abastar tots els coneixements que el dret suposa.”** De totes maneres, afirma: **“És, d'altra banda, necessari tenir una visió general del que significa aquest món, però partint d'aquesta base és molt interessant conèixer a fons només alguna de les branques de la professió i no entrar en temes que no es dominen perquè és aleshores quan es fan disbarats que no són positius per a ningú.”** Començar de zero no és gens senzill i aquest vilanoví ho sap molt bé i ens ho explica: **“És una experiència dura, i potser en moments determinats penses que t'has equivocat i que hauries d'haver optat per una altra sortida i estaries més tranquil. Però també és cert que t'arribes a sentir molt satisfet quan veus que el teu propi despatx, fruit del teu esforç, va creixent de mica en mica.”** Es per això que quan un amic li va demanar el seu parer sobre aquest tema no va dubtar a respondre amb un gran sentit comú: **“Li vaig dir que si obria un bufet pel seu compte el millor és que, almenys al començament, el tingués ell sol. És a dir, que fos ell qui tractés amb els clients, qui anés al jutjat... en definitiva, qui toqués totes les tecles, perquè d'aquesta manera si aquella aventura tirava endavant seria capaç de manar aquestes feines a una altra persona, ja que ell les hauria fetes abans.”** Ajudar els que comencen diu molt a favor d'algué que resta agraït a qui li va donar un cop de mà quan ho va necessitar: **“Una amiga advocada, Mireia Vallès, em va donar l'oportunitat de treballar amb ella a Barcelona. Al seu despatx hi vaig estar un any i mig, temps que em va permetre conèixer com funcionaven els jutjats i quina era la manera de fer d'una ciutat.”** Sempre i paral·lelament ha anat treballant a Vilanova i arrencant un despatx que ha guanyat clients amb els anys: **“La millor manera de fer clients és aconseguir que els qui ja has tingut hagin quedat satisfets de la teva feina. Els primers van apostar per mi i després un ha portat l'altre.”**

Nou anys d'exercici proporcionen un bagatge que es reflecteix en la forma de treballar: **“Suposo que amb el temps et vas tornant més fred, no em plantejo les coses igual ara que quan vaig començar, sobretot quan es tracta de portar casos penals. El que em preocupa és sempre el que haig de fer, el que faré, però mai el que ja he fet, perquè això per sort o per desgràcia ja no ho puc canviar.”** Malgrat els anys, tanmateix assegura que els judicis comporten un cert neguit: **“Vulguis o no, quan del que es tracta és de la llibertat d'una persona, la responsabilitat pesa.”** Fins aquest moment pot estar orgullós que cap dels seus clients hagi hagut d'entrar en una ins-

titució penitenciària, i sí vantar-se que n'ha pogut anar a recollir. Sobre les penes de presó opina **“que privar una persona de la seva llibertat només és efectiu en casos molt determinats, i que el millor seria poder-la ajudar fent-li veure que la seva actitud no és bona. Ara bé, la veritat també és que reformar una persona és molt complicat i que la societat demana solucions ràpides.”**

Aquest jove, tanmateix, evita tant com pot arribar a judici si el cas es pot resoldre amb un acord: **“Si puc evitar posar una demanda, per exemple, ho faig, però si no aconseguim entendre'ns amb la part contrària aleshores és evidentment el jutge qui ha de decidir.”**

Treballar com a liberal suposa dedicar moltes hores del dia a la feina, encara que a vegades la gent pensi el contrari: **“Es té la imatge que ens podem prendre sempre que volem un matí o tot un dia lliure i que ningú no ens diu res. El cert és que ho podem fer si ens ho combinem, però també ens podem quedar nits senceres al despatx perquè l'endemà hem d'entregar un escrit o tenim un judici important i l'hem d'acabar de treballar.”** I afegeix: **“En general, penso que els ciutadans tenen una visió distorsionada de nosaltres, ens posen a tots dins un mateix sac, i precisament som molts i molt diferents.”**

Una de les qualitats que en Josep Anton considera que ha de tenir un lletrat és la capacitat d'entendre què és el que preocupa al client, quin és el problema que se li planteja: **“Sóc del parer que un advocat ha de ser objectiu i que ha d'aconseguir observar el conflicte des de fora. A vegades és necessari allunyar-se una mica de les coses per veure-les amb més precisió, i això és el que has de fer com a professional. Entrar massa endins de l'assumpte pot comportar una pèrdua d'objectivitat que, al seu torn, pot portar a un fracàs a l'hora de trobar la solució més encertada.”** Establir una relació de confiança amb el client és també una qüestió fonamental: **“La millor relació entre advocat i client ha de ser aquesta, perquè el fet de sentir-te còmode i a gust parlant amb una persona farà que t'obris més i puguis explicar els detalls del conflicte que poden servir per enfocar bé l'assumpte.”** Un dels debats que sorgeixen sovint entre els professionals del sector és el de la provisió de fons, i en volem saber l'opinió del nostre lletrat: **“Té molt a veure amb la relació que s'estableix amb el client i de si ja fa temps que treballas per a ell o és la primera vegada i no en tens referències. De totes maneres, els grans despatxos tenen la facilitat que qui porta el tema econòmic no és el mateix advocat que t'atén i que se t'ha de guanyar la confiança i, en canvi, en els petits ets tu mateix qui has de fer-ho i a vegades es crea una situació una mica violenta.”**

De l'època de la universitat recorda que el va enlluernar Font Rius amb les seves classes, i també ens fa esment de la influència que va suposar per a ell el catedràtic Marc Carrillo. Ja com a professional destaca les seves col·laboracions amb Manuel Torres de qui assegura que aprèn sempre alguna cosa. Plenament integrat a la comarca del Garraf, en Josep Anton Vallès té clar que pot donar als seus clients el mateix servei que podrien rebre a la ciutat, i per això treballa amb il·lusió i esperança en un futur que li augurem prometedor.

“Els ciutadans tenen una visió distorsionada de nosaltres ja que ens posen a tots dins un mateix sac i precisament som molts i molt diferents”

Josep Anton Vallès - Vilanova i la Geltrú (Garraf)